

Bez Jacka, Bałwanek

Tam u samego lasu brzegu
Gdzie kruk jedyny pustki widz
Ktoś go ulepił z tego śniegu
Co mu na imię biel i nic
Na głowę śmieszna wdział czapulę
A w bok żebraczy wraził kij
I w oczy spojrział mu nieczule
I rzekł na drwiny: chcesz to żyj
I żył niezgrabny, byle jaki
A gdym doń przyszedł śladem trwóg
Już weń wierzyły wszystkie ptaki
Więc zrozumiałem, że to Bóg
Czarował drzewa uczt błyskotem
Piersią, do której wichry lgną
Czarował mnie niewiedzą o tym
Co było we mnie tylko mną
Pan ośnieżonej w dał przyczyny
Poprzez spiekoty gwiezdnych cisz
Poprzez wądoły i niziny
Co mu się śniły wzwyż i wzwyż
Bo żył niezgrabny, byle jaki...
A kiedy poblask wziął od słońca
I załśnił w nicość błędnych skaz
Pojąłem jeszcze raz do końca
I uwierzyłem jeszcze raz
Że żył niezgrabny, byle jaki...